

byder — at kunne staa Maal med den, økonomisk set langt gunstigere stillede offentlige Skole.

Selve Pensioneringsforslaget er, foruden af Anmærkninger til de enkelte Paragraffer, ledsaget af følgende Bemærkninger:

Idet vi indsende foranstaaende Andragende og Forslag, er det med Forstaaelse af Opgavens Bønselighed, at garantere Personer, hvis økonomiske Forhold i Kraft af deres private Livsstilling ofte ere vakkende og altid usikre, en sikker Efterløn. Det er da ogsaa ud fra denne Opfattelse, at vi have anset det for nødvendigt at vælge en relativt kostbar Pensionssmaaede som den foreslaaede. Det er muligt, vel endog sandsynligt, at man i Fremtiden, naar der er vundet Klarhed over de heromhandlede Skolers og deres Lærerpersonales Forhold, kan vælge andre, økonomisk set, fordelagtigere Veje til at naa det tilsligtede Maal, f. Eks. ved, at den enkelte Lærer træder i personlig, direkte Forbindelse med Statens Livrenteanstalt, eller ved, at der oprettes en samtlige Realskolelærere omfattende fælles Pensionsskasse med tilstrækkelig Grundkapital. En saadan Mulighed forekommer os imidlertid at ligge noget ude i Fremtiden, og foreløbig synes den her foreslaaede Vej os den mest praktiske og lettest gennemførlige; og det er ogsaa ad den, at enkelte Skoler have gjort Tilløb til at sikre Personalet Efterløn. Naar imidlertid de herved indvundne Resultater maa taldes utilfredsstillende, ligger det udelukkende i, at Skolernes og Lærernes pekuniære Evne har været for ringe til at udrede tilnærmelsesvis saa høj en Procentdel af Lønningerne, som vilde udfordres til Købet af en passende Livrente; men Forsøgene godtgøre, at der hos Lærerstanden ikke mangler Vilje til at bringe personlige Pengeofre, hvorvel Haabet om en Gang i Fremtiden at opnaa offentlig Støtte til Sagens Gennemførelse ogsaa har været en Drivfjeder.

At angive Størrelsen af det Statstilskud, der vil medgaa til denne Sags Gennemførelse, med nogenlunde Sikkerhed vil med det forhaandenværende Materiale være umuligt; dog kunde Maksimum sættes ved 20,000 Kr. aarligt, medens ca. 16,000 Kr. antagelig vil komme Virkeligheden nærmere. I Henhold til de for et Par Aar siden gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indhenteede Oplysninger udførte nemlig de aarlige Lønninger ved samtlige private Realskoler, — Drenges- og Pige-skoler, — Bestyrernes faste eller sikrede Indtægter iberegnet — ca. 631,000 Kr.; da der i nærværende Andragende kun er Tale om det faste Personales Pensionering, og da dette Forslag, sammenlignet med det fra vor Forening tidligere indsendte Andragende, yderligere indsnævrer Begrebet „fast Lærer“, og naar det erindres, at nærværende er bygget paa Frivillighedsprincippet, tør man vistnok allerhøjest regne med Halvdelen af den samlede Lønningssum, i alt ca. 316,000 Kr., ved Bestemmelsen af Statstilskuddet, hvilket altsaa vil medføre en Udgift for Statskassen af knap 16,000 Kr., saafremt der, som her foreslaaet, heds 5 pCt.

Udvalget gør ikke Indstilling.

39. Fra Jydsk Husmandsforening om et forhøjet Bidrag af Statskassen. (Indbragt den 15de November 1898 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds, R. Nielsen).

Foreningen stiftedes 1883 af jydsk Smaakaarsfolk: Husmænd, Daglejere, Smaa-haandværkere og ligestillede. Den var oprindelig en Alderdomshjælpeforening, hvis enkelte Ved dannedes af kredsvisse Sygekasser, og snart voksede der frem af disse tillige en Begravelseskasse. Efter Sygekasselovens Strafftræden er Foreningens Kredse enten blevne anerkendte Sygekasser, eller Medlemmerne ere traadte ind i saadanne. Foreningen er nu udelukkende en Alderdomshjælpeforening, hvortil er knyttet en Begravelseskasse. Foreningen har i 135 Kredse over 4,000 Medlemmer, der eje en Kapital, den saakaldte „faste Fond“, af godt 40,000 Kr. Den har i de sidste 5 Aar udbetalt:

i 1894	Alderdomshjælp	1,610	Kr.	Begravelseshjælp	4,500	Kr.
i 1895	—	2,176	—	—	5,800	—
i 1896	—	2,862	—	—	4,500	—
i 1897	—	3,736	—	—	6,700	—
i 1898	—	4,974	—	—	indtil nu over 4,000	—